

Aandenken aan:

DE HEER

Valère, Kamiel Eeman

weduwnaar van Mevrouw
Georgina Van Damme

geboren te Sint-Martens-Lierde op
22 september 1910 en godvruchtig in
familiekring overleden op 9 oktober 1997,
gesterkt door de H. Sacramenten der zieken.

—

Waar vind je nog vier generaties in één huis? Wie mag nog sterven in het huis dat hij vijftig jaar geleden heeft gebouwd? Valère voelde zich huisbeheerder op de Langemunte, omringd door kinderen en (achter)kleinkinderen. Hij hield van hen. De liefde was wederkerig. Bijna vijftientig jaar was hij gelukkig gepensioneerd, harde werker en travaux-man van weleer. Helaas zijn vrouw verloren, twintig jaar geleden en daar véél in geweten. Hij deed niemand te kort. Hij was geen last. Hij was knap. Je kon met hem praten tot de laatste dag. Je had hem nog enkele vragen willen stellen. "Valère, ben je echt gelukkig? Hoe vat jij je leven samen in één zin? Vertel over vroeger, jij die geboren bent vóór de eerste oorlog nog? Waarin zijn volgens jou de tijden zo fel veranderd? Vind jij het slechtere of betere tijden nu? Hoe zie jij de toekomst?"

Het leven was prima. Valère had een eigen zetel in het midden van de kamer. Hij had ruimte, warmte en aandacht, vriendelijke mensen om zich heen. Hij had een eigen slaapkamer en een eigen tuin. Van zijn tuin, daar hield hij van, daar werkte hij het liefst in. Wie zijn tuin verzorgt, verzorgt zichzelf. De tuin staat volgens mensenkenners voor lichaam, ziel, hartstocht, liefde, visioen. De tuin is het bewijs dat je wereld een beetje maakbaar is, gezellig, hartelijk, genietbaar, leefbaar, veilig, overzichtelijk. Je tuin is de spiegel van jezelf, wat je voor een beetje eigenheid en geluk overhebt. Is je tuin ook een voorschot op de toekomst van een ongeschonden wereld? Droomplaats van een nieuwe hemel op een nieuwe aarde?

Valère, hoe geloof jij in een leven na de dood? Is er een doorkijk door de dood? Wat is je laatste woord? Je laatste raad? Je laatste wens? Jij bent zo plots weggegaan, zonder voldoende afscheidswaarden. Toch ben jij een over(groot)vader, een vader, een vriend, een mens die zacht en lieflijk leven blijft in onze gedachten, in ons geweten. Om nooit te vergeten.

De families Eeman, Van Damme, Van De Pontseele en Van Damme danken U voor uw medeleven en gebed.

Namis: zondag 9 november 1997 om 11 uur.

Begr. Jo Denijs, Zottegem - Druk H. Maginet